

Słowo Boże: Tt 1,1-4

Zdarzenia - Słowo Boże: Tt 1,1-4

Tytuł	Słowo Boże: Tt 1,1-4
Kiedy	Pt, 27. marzec 2026

Opis

Słowo Boże:	Tt 1,1-4
-------------	----------

"Paweł, sługa Boga i apostoł Jezusa Chrystusa, (posłany do szerzenia) wśród wybranych Bożych wiary i poznania Prawdy wiodącej do życia w pobożności, W NADZIEI ŻYCIA WIECZNEGO, jakie przyobiecał przed wiekami prawdomówny Bóg, a we właściwym czasie objawił Swe Słowo przez nauczanie powierzone mi z rozkazu Boga, Zbawiciela naszego - do Tytusa, dziecka mego prawdziwego we wspólnej nam wierze. Łaska i pokój od Boga Ojca i Chrystusa Jezusa, Zbawiciela naszego!"

P: Oto Słowo Boże! — W: Bogu niech będą dzięki!

Pomoc w rozważaniach:

- Tak wygląda początek listu św. Pawła Apostoła do św. Tytusa. - Można by tu od razu pomyśleć o tym, jak wyglądają nasze listy pisane do kogoś! - Czy Bóg ma w nich pierwsze miejsce, albo czy w ogóle jest w nich miejsce dla Boga?
- Św. Paweł podkreśla tutaj, że Ewangelizacja w świecie polega na szerzeniu wiary w Słowo Boże i na poznaniu Jego Prawdy wiodącej do życia w pobożności, co daje nam nadzieję na Życie Wieczne.
- Jezus Chrystus założył jeden jedyny Kościół. Jest on dzisiaj boleśnie podzielony, prawie rozbity. Ten Kościół, który założył Jezus na fundamencie Apostołów, otrzymał od Niego święte środki pomocnicze. Są to Święte Sakramenty Kościoła. Czwartek Wielkiego Tygodnia określany jest często jako Czwartek Kapłański, gdyż w tym dniu Jezus ustanowił Sakrament Eucharystii i Sakrament Kapłaństwa.

Kościół bez Urzędu Kapłańskiego jest nie do pomyślenia. Pierwszym, Najwyższym Kapłanem tego Kościoła, który zawsze jest JEDEN, JEDYNY, NIEPODZIELNY, jest oczywiście sam Jezus. Nie

ma więc wielu Kościołów, lecz jest jeden, jedyny Kościół, którym jest sam Jezus Chrystus. Zaś wszyscy wierzący są tylko członkami tego Kościoła. Tak zwane rozbicie, rozdarcie czy podział Kościoła, to tylko skłócenie między wiernymi w walce o władzę czy o dysponowanie materialnymi dobrami.

Jezus jako Najwyższy Kapłan, sam w dalszym ciągu prowadzi Misję Zbawienia w świecie, do której posłał Go Ojciec Niebieski. Zaś wszyscy biskupi, kapłani, diakoni, osoby zakonne czy tzw. świeccy wierni, są i mają być tylko Jego sługami, wypełniając wiernie to, co im powierzył, nakazał przed Swym Wniebowstąpieniem: **"Dana Mi jest wszelka władza w Niebie i na ziemi. Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata."** (Mt 28,18-20).

- Kościół bez Świętej Eucharystii, to jest bez tej cudownej Obecności Jezusa Chrystusa wśród nas, również jest nie do pomyślenia. Zaś Eucharystia bez kapłana jest nie możliwą! - Dlatego Kapłaństwo i Eucharystia są w swojej istocie nierozdzielne. Eucharystia, której odprawianie jest zastrzeżone jedynie wyświęconemu kapłanowi, jest powtórzeniem bezkrwawej Ofiary Zbawiciela Jezusa Chrystusa. **"Albowiem jeden jest Bóg, jeden też Pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek, Chrystus Jezus."** (1 Tm 2,5). - On jest **"święty, niewinny, nieskalany."** (Hbr 7,26). On **"jedną ofiarą udoskonalił na wieki tych, którzy są uświęceni."** (Hbr 10,14).

· Czy jestem wdzięczny Bogu za Przenajświętszy Sakrament Ołtarza, którego godne przyjmowanie obdarza mnie zawsze nowymi siłami i nową nadzieją na Szczęście, Pokój i wszelkie inne Dobra Nieba? - Czy biorę chętnie udział w Eucharystii w każdą niedzielę i w obowiązujące święta lub też przy każdej innej okazji? Czy jestem wdzięczny Bogu za Urząd Kapłański i modłę się o nowe, święte powołania kapłańskie i misyjne, wierne Nauce Chrystusa oraz każdorazowemu Jego Zastępcy na ziemi? - Co czynię, gdy słyszę, że ktoś czuje powołanie do życia kapłańskiego lub zakonnego, czy mu pomagam, aby szedł za wezwaniem Jezusa i był Mu wierny, czy też pomagam diabłu, który wszystkim powołanym to odradza i zniechęca ich do zachowania wierności Bogu?

W świetle Słowa Bożego - czyniąc dobre postanowienie - przeprośmy Boga za wszelkie nasze zaniedbania, winy i grzechy, z pokorą prosząc o ich przebaczenie

Modlitwa dnia:

Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, Twoja hojność przewyższa zasługi i pragnienia modlących się do Ciebie; okaż nam swoje miłosierdzie, odpuść grzechy, które niepokoją nasze sumienia, i udziel nam również tego, o co nie ośmielamy się prosić. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.